

[Erik Hansen.]

for at skulle ophæves. Jeg forstår i og for sig ikke argumentationen, når hr. Poul Dam siger: hvorfor skal mejeriprodukterne, smør, mælk og fløde osv., ikke være billigere? Jeg vil gerne spørge hr. Poul Dam: hvorfor skal i grunden mejeriprodukter have en særlig stilling tilskudsmæssigt i forhold til grønsager, kartofler, mel, gryn og andre lige så nødvendige levnedsmidler?

Og så vil jeg i øvrigt sige om den diskussion, det løfte, kan man næsten sige, om, at der kommer et initiativ til en eller anden form for sociale kompensationer, at vi har alle sammen kendskab til eksempler på, at der er en vis skævhed i de sociale kompensationer, boligkompensationer og andre ting, og så skattebetalingen. Jeg vil gerne spørge, om man ikke har i tankerne at sørge for, at disse ting bliver nøje og grundigt undersøgt, som det er planlagt her i tinget, forinden man tager disse initiativer.

Poul Dam: Landbrugsministeren mente, at administrationen ville blive meget dyre- re, når vi nu ikke mere havde hjemmemarkedsordningen for mejeriprodukter. Jeg er fuldstændig klar over, at administrationen må lægges om, men det kan vel ikke over- ses, at antallet af de produktionsvirksomheder, der her er tale om, er blevet væsentlig mindre siden 1967, og at antallet af impor- tører af mejeriprodukter må anses for at være ganske beskedent. Det er et ganske ringe antal virksomheder, som vil skulle modtage disse tilskud, så man skal ikke komme og sige, at det vil komme til at koste kolossale beløb, og det kan man så meget mindre gøre, som jeg går ud fra, at man overhovedet aldrig har regnet på det, man har overhovedet aldrig tænkt på, hvordan man skulle gøre, man har bare besluttet, at dette skulle bortfalde.

Landbrugsministeren stiller også det spørgsmål, om det ville være socialt rimeligt at yde tilskud til mejeriprodukterne til alle. Jeg ved ikke, om landbrugsministeren fore- stiller sig, at man skal møde med sit skatte- kort og forevise trækprocenten, før man får at vide, hvad man skal betale for varerne. Jeg synes nok, at det her drejer sig om en veldefineret, elementær varegruppe af den største betydning for familiernes økonomi og for folkesundheden. At yde tilskud til den er

i og for sig ikke alene en social indsats, det er en indsats for familierne i dette land i almindelighed. Det forekommer mig, der ikke er grund til at være bekymret over, at der skulle være nogle enkelte velhavere, der drikker mælk. Men for resten, nu har vi jo lige gjort champagnen billigere, hvorfor skal vi så straffe velhaverne ved at gøre deres mælk dyrere?

Økonomi- og budgetministeren mente, at de kompensationer, som nok ville komme engang med tiden, men som vi foreløbig in- tet som helst ved om, ville få en sådan social balance, at SF også kan stemme for dem. Ja, bevares, hvis folketingets flertal vedtager, at forbrugernes udgifter skal stige med de beløb, som dette her vil medføre, må vi jo gøre noget. Hvis folk falder og slår sig, må vi da komme med et plaster, men plastre pynter ikke, og vi er hellere fri for dem. Vi tror, det er rimeligere og fornuftigere at bevare tilskudsordningen, den bliver så- mænd administrativt også billigere end nye kompensationer, og det er en langt mere ret- færdig og rimelig ordning. Jeg ved i hvert fald ikke, hvad husmødrene i februar måned vil sige til et løst løfte om, at nogle af dem, ingen ved hvem, skal have kompensationer engang hen i april eller maj.

Hr. Erik Hansen forstod ikke min argu- mentation, hvorfor det netop skulle være mejeriprodukterne. Jeg synes, jeg sagde — og jeg formulerede mig omhyggeligt sådan, at også hr. Erik Hansen skulle kunne forstå det — at her drejer det sig om veldefinerede varegrupper, der fremstilles af et meget be- grænset antal virksomheder. Det er derfor praktisk let at klare, og for resten er sagen jo den, at vi har denne ordning; det, vi disku- terer, er udelukkende, om ordningen skal fortsætte. Det skulle ikke give anledning til så forfærdelig mange bekymringer. Men naturligvis kan vi ikke begynde at give til- skud til enhver gulerodsgartner.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Når landbrugsministeren ikke tager ordet, går jeg ud fra, at han har accep- teret den korrektion, jeg bragte før.

Hr. Poul Dams bemærkninger her i for- hold til budgetministerens tale før fik mig til at tænke på, at en tidligere landbrugsmi- nister, Jens Sønderup, engang sagde om et